

Priznavanje troškova prevoza u inoviranom Zakonu o porezu na dohodak građana

U skupštinskoj proceduri nalaze se izmene i dopune Zakona o porezu na dohodak građana (u daljem tekstu: Zakon o porezu), a jedna od predviđenih novina jeste i inoviranje odredbi o priznavanju poreske olakšice kod troškova prevoza zaposlenih na rad.

Konkretno, prema dopunjenoj tački 1) u članu 18. ovog zakona, ne plaća se porez na zarade na primanja zaposlenog od poslodavca po osnovu naknade **DOKUMENTOVANIH** troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada - do visine cene mesečne prevozne karte u javnom saobraćaju, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza, a najviše do 3.914 dinara mesečno (usklađen iznos do 31.01.2020. godine).

U tekst ove tačke dodata je reč "dokumentovanih" da bi se naglasio zahtev da samo postojanje **verodostojne računovodstvene isprave omogućava poslodavcima knjiženje i isplatu naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada zaposlenima uz korišćenje pomenutog poreskog oslobođenja**. Podsećamo da je Ministarstvo finansija pod brojem 011-00-12/2019-04 od 1.02.2019. godine dalo mišljenje u kome se kaže:

"Pravno lice (poslodavac) u obavezi je da uredi organizaciju računovodstva na način koji omogućava sveobuhvatno evidentiranje, kao i sprečavanje i otkrivanje pogrešno evidentiranih poslovnih promena, uredi interne računovodstvene kontrolne postupke, utvrdi računovodstvene politike, odredi lica koja su odgovorna za zakonitost i ispravnost nastanka poslovne promene i sastavljanje i kontrolu računovodstvenih isprava o poslovnoj promeni, uredi kretanje računovodstvenih isprava i utvrdi rokove za njihovo dostavljanje na dalju obradu i knjiženje u poslovnim knjigama, jer ukoliko poslodavac nema verodostojne isprave na osnovu kojih dokazuje da je na adekvatan način nadoknadio trošak zaposlenog za odlazak i dolazak sa rada (npr. račun za kupovinu mesečne pretplatne karte, dnevne karte ili karte za jednu vožnju u javnom prevozu, račun za gorivo u slučaju korišćenja sopstvenog vozila i sl.), ti troškovi mu se ne mogu priznati kao rashod.

U slučaju da se naknada za dolazak i odlazak sa rada ne dokumentuje verodostojnom računovodstvenom ispravom, isplate zaposlenima na ime naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada smatraju se nedokumentovanim troškovima u smislu člana 7a tačka 1) Zakona o porezu na dobit pravnih lica. Takođe, na isplate zaposlenima se može primeniti član 18. stav 1. tačka 1) Zakona o porezu na dohodak građana samo u slučaju kada se takve isplate mogu dokumentovati odgovarajućom verodostojnom računovodstvenom ispravom."

Ministarstvo finansija je već ovim stavom nagovestilo da će svaki pređeni metar do posla morati da bude pokriven "dokumentacijom", ukoliko poslodavac želi da naknada ostane neoporezovana, odnosno naglasilo je obavezu pravnih lica da uredi organizaciju računovodstva, uz isticanje da, ukoliko poslodavac nema verodostojne isprave na osnovu kojih dokazuje da je na adekvatan način nadoknadio trošak zaposlenog za odlazak i dolazak sa rada, ti troškovi mu se ne mogu priznati kao rashod. Konkretno, verodostojne isprave za pravdanje troškova naknade prevoza zaposlenih, su npr: račun za kupovinu mesečne pretplatne karte, dnevne karte ili karte za jednu vožnju u javnom prevozu, račun za gorivo u slučaju korišćenja sopstvenog vozila i sl. i njih poslodavac mora da obezbedi da bi se ti troškovi priznali u poslovnim knjigama, odnosno poreskom bilansu. Radi sprovođenja ovog stava Ministarstva, samo jedna reč je dodata sada u tački 1) člana 18. Zakona o porezu, ali je i ona dovoljna da "zapreti" oporezivanju ovih izdataka poslodavca. Odnosno, poslodavci će, sa pozivom na inoviran tekst ove tačke, moći da biraju da li će radnicima kupovati karte za prevoz, terati ih da donose i pravdaju novac računima ili - na isplaćenu gotovinu početi da plaćaju porez od deset odsto. Možda prethodno dato mišljenje Ministarstva nisu svi ozbiljno shvatili, ali "slova zakona" će morati da se drže.

Od poslodavaca se već čuju komentari da je model koji podrazumeva da se iznos pravda računima previše komplikovan i da će zahtevati da se angažuje posebna osoba koja bi se samo time bavila. Neki čak ocenjuju da će biti jednostavnije da se plati 10% poreza, nego da se bave tolikom dodatnom administracijom.

Inoviran tekst tačke 1) člana 18. Zakona o porezu počinje da se primenjuje od 1. januara 2020. godine, pa su svi izgledi da će poslodavci od tog datuma trebati da biraju između **tri opcije za isplatu troškova prevoza zaposlenima:**

- da zaposlenima kupuju karte za prevoz direktnim uplatama prevozniku, ili
- da obavežu zaposlene da donose i pravdaju troškove svog dolaska na radno mesto računima, ili
- da odluče da plaćaju porez od 10%, koji bi plaćali ukoliko odluče da radniku na ime troškova za prevoz isplate taj deo novca u okviru zarade.

U svakom slučaju, zaposleni će morati da dokazuju troškove svakog dolaska i odlaska sa posla i donose račune za uplaćeni prevoz ili potrošeno gorivo poslodavcu a poslodavci će, s druge strane, dobiti dodatni posao da uplate evidentiraju, obrađuju i dokumentuju u svojim poslovnim knjigama. Najrealnije je očekivati da će poslodavci na ove izmene reagovati tako što će ili direktno uplaćivati prevoz zaposlenima uplatom markice gradskom prevozniku, tamo gde je ta opcija moguća, ili će radnici donositi račune za realne troškove prevoza koje imaju. Istina, ovakvo rešenje je lako primeniti za Beograd, ali će biti problema što se tiče drugih gradova, gde ne postoji organizovan prevoz do posla.

Zaposleni kao tuženi radni odnos prestao bez zahtev da se tuženi zaposleni može tražiti naknada kod poslodavca. U slučaju vraćanje na rad, kada prava paricionog roka, odnosno prisudnost izvršenja

Vraćanje zaposlenog na rad, odnosno reintegraciju i uključivanje u rad obavlja. Da li je obaveza obavezuje poslodavca može zavisiti i od nekog nakon pravnosnažnosti. Da li ima mesta ponovno, ako je situacija kod tog mesta zaposlenog

Predlog za izvršenje zivnog roka od šezdeset na vraćanje na rad – od zahtevu odlučeno. Po izvršenje presude u tom slučaju izvršenje po proteku roka da odbaci predlog, u pokušaj isticati neblagovremeno službenoj dužnosti na bl ovog roka podneo predlog naknadu štete u vidu izgnani rok pa nadalje.

Predlog se podnosi rešenje nije sasvim prav